

Problematyka przedstawiona w niniejszej pracy doktorskiej skoncentrowana jest na nowoczesnej notacji muzycznej, a w szczególności na metodach realizacji fortepianowych technik rozszerzonych. Dodatkowy cel to analiza życia i twórczości Alfreda Schnittkego ze szczególnym uwzględnieniem jego sonat na skrzypce i fortepian. Badania oparte są na praktyce wykonawczej powstałej podczas rejestracji na płytę CD trzech z nich – *I Sonaty*, *II Sonaty (quasi una sonata)* oraz *III Sonaty*.

Praca została podzielona na trzy główne części. Pierwsza z nich zawiera szkic biograficzny Alfreda Schnittkego, prezentację jego stylu kompozytorskiego (w tym polistylistu) i ogólne omówienie jego sonat, w tym *Sonaty „1955”* zwanej *zerową*. W drugiej części pracy podjęto problematykę technik gry (techniki klasterowej, techniki gry na strunach fortepianu i techniki bezgłośnie naciśniętych klawiszy), a także występującej w prezentowanych utworach notacji muzycznej zapoczątkowanej w XX wieku. Każde z zagadnień zostało dokładnie opisane pod kątem historii, klasyfikacji, zapisu (m.in. z uwzględnieniem metod oznaczania strun fortepianu) i wykonawstwa, w tym związanych z nim problemów. Przedstawione są również sposoby interpretacji owych zapisów muzycznych na konkretnych przykładach zaczerpniętych z utworów prezentowanych w dysertacji. Ostatnia część pracy doktorskiej wiąże się z pozostałymi aspektami wykonawczymi dzieł Schnittkego, dostarczając wykonawcom kompleksowej wiedzy niezbędnej do zrozumienia i wykonania tych utworów.

W zakończeniu ukazano, jak wielką rolę w świecie muzycznym odegrał Alfred Schnittke wpływając na późniejsze pokolenia kompozytorów, a także wskazano kierunki dalszych badań, które powinny być prowadzone nad nowoczesną notacją muzyczną. Autorka podkreśla, że praca jest jedynie podsumowaniem dostępnej wiedzy źródłowej, a notacja muzyczna: póki muzyka żyje, będzie się nadal rozwijać.

Słowa kluczowe: Alfred Schnittke, sonata na skrzypce i fortepian, quasi una sonata, techniki rozszerzone, technika klasterowa, klaster, technika gry na strunach fortepianu, technika bezgłośnie naciśniętych klawiszy, notacja muzyczna XX wieku.